

[Hans Toft.]

Så skrives der faktura fra det lokale distriktsblad, som sender den videre til Distriktsbladene igen. Distriktsbladene skriver faktura og sender fakturaen til statens annonce- og reklamebureau, statens annonce- og reklamebureau sender fakturaen videre til den pågældende lokale statsinstitution, den pågældende lokale statsinstitution betaler derefter regningen til statens annonce- og reklamebureau, statens annonce- og reklamebureau sender pengene videre til Distriktsbladene, og Distriktsbladene sender derefter pengene til det pågældende lokale distriktsblad.

Jeg synes, det viser, at det kan blive for meget papir og for meget porto og for megen administration, og at det — i dette tilfælde specielt — kunne være foregået på en mere enkel måde.

Det kan vel ikke forbavse, at det pågældende distriktsblad over for mig har oplyst, at man i nogle tilfælde kommer til at indrykke to annoncer, fordi man ikke aner, hvor annoncen befinder sig, og om den er indrykket én gang.

Mit spørgsmål til økonomi- og budgetministeren er derfor, om man vil forenkle reglerne og eventuelt udsende et cirkulære, således at det bliver den enkelte statsinstitution, der over for det enkelte lokale blad sørger for, at annoncen bliver indrykket med almindeligt budgetansvar over for de myndigheder, som skal godkende dette.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg kunne sådan set svare hr. Hans Toft meget kort ved at sige: nej, jeg ville anse det for at være u hensigtsmæssigt, om man ville anvende den fremgangsmåde, hr. Hans Toft har foreslået.

Statens annonce- og reklamebureau driver en virksomhed på samme måde, som mange private virksomheder gør det, og rationaliserer derigennem den annonceringsvirksomhed, som staten har. Jeg føler mig ikke overbevist om, at de enkelte statsinstitutioner landet over, når de har en eller anden annonce, de gerne vil have indrykket, er særlig veluddannede til at udarbejde sådanne annoncer tekstmæssigt, opsætningsmæssigt osv., og derfor er det meget hensigtsmæssigt, at man benytter sig af den faglige viden, som man har i et annonce- og

reklamebureau. At det i dette tilfælde er statens, ændrer ikke ved forholdene. Jeg mener derfor ikke, at der er grund til at ændre ved den praksis, man i øjeblikket har.

Vi fik en undersøgelse for godt et års tid siden af spørgsmålet, og det udvalg, der dengang overvejede problemerne, nåede frem til, at man ikke kunne anbefale, at der skulle foretages nogen ændring i den praksis, man hidtil har fulgt, og der er ikke i de erfaringer, der er indvundet siden, noget, der kunne give anledning til, at man skulle tage sagen op igen.

Nu kan jeg jo ikke vide helt bestemt, hvad det er for en speciel sag, hr. Hans Toft er blevet gjort bekendt med. Men så vidt man har kunnet finde ud af det i statens annonce- og reklamebureau, drejer det sig om en annonce, der af politikontoret i Herning er indrykket i 13 lokale blade, og det er da meget muligt, at man har et opfindsomt hoved ovre på politikontoret i Herning, som mener sig velkvalificeret til at foretage sådan en annonceindsats, men jeg vil alligevel mene, at det er mere praktisk, at man gør det igennem et bureau som det, staten har til sin rådighed. Dertil kommer, at det, hvad angår betalingen, også er en forenkling. Vi har under staten, jeg tror, det er ca. 40.000 årlige annonceringer, og hvis de skulle fordeles på alle de mere eller mindre tilfældige institutioner, er jeg svært bange for, at det ville blive en betydelig mere bekostelig affære. Ligesom private bureauer kan klare deres økonomi ved at betjene deres kunder, de private firmaer, på tilsvarende måde klarer statens annonce- og reklamekontor sin økonomi ved at betjene de institutioner, som er omfattet af virksomheden, og de omkostninger, der er forbundet hermed, får man dækket igennem de særlige rabatordninger, man har hos de dagblade og andre blade, hvori annoncerne indrykkes, således at virksomheden økonomisk set hviler i sig selv og samtidig giver en bedre betjening.

Hans Toft: Jeg er desværre ikke i stand til at takke for et velvilligt svar.

Økonomi- og budgetministeren var inde på, at det måske ville være en betydelig mere bekostelig affære, hvis man lavede annonceringen om. Nu vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der jo også i økonomi- og